

РЕШЕНИЕ

№ 3377

гр. София, 07.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария ситнилка
Мария Попова**

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разглежда дело номер **2765** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мария Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от председателя на П. В. /ПВ/ от гр.С. срещу решение по НАХД № 12310/2010год., постановено от С районен съд, НО, 99-ти състав. С обжалваното решение, съдът е отменил наказателно постановление /НП/ № 134/04.08.2010 г., издадено от председателя на ПВ, с което на Д. Г. В. е наложено административно наказание „ глоба” по чл. 85 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/ в размер на 1000 /хиляда/ лв. за нарушение на чл. 81, ал. 1 от същия закон.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на решението поради допуснати нарушения на материалния закон, изразяващи се в неправилно тълкуване на приложимите разпоредби от ЗМГО. Твърди се, че за да отмени процесното наказателно постановление, съдът е направил несъответстващи на събраните доказателства изводи и е постановил неправилно решение. Искане се същото да бъде отменено и вместо него да се постанови друго решение, по съществото на спора, с което да се потвърди НП .

В съдебно заседание , касаторът се представлява от юрк.Ш, който поддържа

жалбата и искането за отмяна на съдебното решение.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

Административен съд С. - град, VIII-ми касационен състав, като прецени доказателствата по делото, обсъди наведените в жалбата касационни основания за отмяна и извърши проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна – участник в първоинстанционното производство, за който обжалваното решение е неблагоприятно и в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Атакуваното съдебно решение е постановено при правилно установена фактическата обстановка, след подробно обсъждане на събраните и приети по надлежния допустими писмени и гласни доказателства.

В съответствие с правилно установената фактическа обстановка, правилни и законосъобразни са и изведените правни изводи за незаконосъобразност на обжалваното НП.

По делото няма спор по фактите. Спорно е тълкуването и приложението на относимите материално правни норми.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя правните изводи на районния съд.

Нормата на чл. 81, ал. 1 ЗМГО дава правна квалификация на самото административно нарушение чрез описание на изпълнителното деяние и в същото време определя административното наказание, което следва да се наложи за това деяние, както и субекта на административно-наказателната отговорност.

Съгласно цитираната разпоредба, лице, което използва в **търговската дейност по смисъла на чл. 13** стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател, се наказва с глоба от 500 до 1500 лв., а едноличните търговци и юридически лица - с имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв.

Касаторът е санкциониран за нарушение по чл.13, ал.2, т.3 от ЗМГО, за това че, в нарушение на изрично визираната в тази разпоредба забрана е използвал в търговската си дейност, конкретно чрез внос на стоки с такъв знак.

Съгласно чл. 13, ал.1 от ЗМГО, правото върху марка включва правото на притежателя ѝ да я използва, да се разпорежда с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност знак, който е идентичен на марката за стоки или услуги, идентични на тези, за които марката е регистрирана или поради неговата идентичност или сходство с марката и идентичността или сходството на стоките или услугите на марката и знака съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката;

За да е осъществен съставът на визираното нарушение, на първо място следва да се касае за осъществяване на „търговска дейност“ от страна на нарушителя. Търговската дейност се осъществява от лице, което притежава качеството „търговец“. Легална дефиниция за „търговец“ се съдържа в разпоредбата на чл.1 от Търговския закон.

Търговец по смисъла на закона е всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва някоя от изчерпателно изброените от т.1 до т.14 в ал.1 от ТЗ сделки, търговските дружества и кооперациите с изключение на жилищностроителните кооперации, както и всяко лице, образувало предприятие, което по предмет и обем изисква неговите дела да се водят по търговски начин даже ако дейността му не е посочена в ал. 1.

Предвид факта, че тежестта на доказване тежи върху административно-наказващия орган, настоящата инстанция намира, че в хода на административното производство, обстоятелството дали санкционираното лице притежава качеството „търговец“ не е установено по безспорен начин.

На следващо място, правилни са изводите на Районния съд, че в случая не е установено извършването от ответника по касационната жалба на съставомерно деяние, представляващо основание за ангажирането на административнонаказателната му отговорност по чл. 81, ал. 1 от ЗМГО, а именно използване по смисъла на чл. 13, ал. 2, т. 3 от ЗМГО на стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател. Обстоятелството, че санкционираното лице е само адресат на доставката от 20 броя комплекта мобилни телефони” Nokla”, идентични на регистрираната по национален ред марка” Nokia” с рег.N 42893 , по никакъв начин не означава, че това лице е извършило посочената фактическа дейност по внос и износ по смисъла на §1, т.12 от ДР на ЗМГО. Съгласно цитираната разпоредба "Внос или износ на стоки" е фактическото пренасяне през границата на Република Б на стоки, носещи знак, идентичен или сходен на регистрирана марка или регистрирано географско означение, или негова имитация, независимо дали по отношение на тези стоки е задействан митнически режим.

Безспорно по делото не е установено фактическо пренасяне на процесните вещи през границата, нито действия, съдържащи фактическите признаци на извършване на търговска дейност. Безспорно е също, че не може да се постави знак за равенство между „адресат“ и „вносител“.

Ето защо, правилни са изводите на районния съд, че от обективна страна не са налице елементите на изпълнителното деяние, за което е санкционирано соченото за нарушител лице. Като е отменил обжалваното наказателно постановление, районният съд правилно е приложил закона.

При така изложеното настоящият състав намира, че обжалваното съдебно решение не страда от пороци, представляващи касационни основания за отмяната му. Същото е правилно и законосъобразно постановено, поради което в

обжалваната му част следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд- С. град, VIII-ми касационен състав:

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение по НАХД № 12310/2010год. в обжалваната му част.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :

1.....

2.....